

СЕКЦІЯ 1 - МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ТА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

АГАФОНОВ О.А., магістрант 5-го курсу факультету економіки моря Національного університету кораблебудування ім. Адмірала Макарова

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБІТ ПО ПРОВЕДЕННЮ РЕІНЖИНІРИНГУ БІЗНЕС – ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Розвиток глобальної конкуренції, і як наслідок необхідність успішного функціонування в умовах ринкової конкуренції та завоювання лідируючих позицій спонукають вітчизняні підприємства до розробки та вдосконалення відповідних стратегій і тактик поведінки, «перебудови» традиційних поглядів на існування і їх розвиток. Впровадження таких радикальних змін можливе з використанням реінжинірингу бізнес – процесу на підприємстві передбачає проведення трудомісткої роботи з їх моделювання і подальшого перетворення. Реінжиніринг бізнес – процесів (РБП) дозволяє підвищити ефективність управління бізнес – процесами на основі комплексного використання інновацій у сфері менеджменту, маркетингу та інформаційних технологій. Дану концепцію використовують в діяльності підприємств для фундаментального переосмислення і радикального перепроєктування діяльності підприємства з метою досягнення істотного поліпшення якості його функціонування. Відповідно, реінжиніринг бізнес-процесів застосовується вразі необхідності радикальних змін і передбачає створення цілком нових, більш ефективних бізнес-процесів на підприємстві [1].

Під час впровадження реінжинірингу бізнес – процесів на підприємстві варто звернути увагу на розробку системи мотивації на підприємстві, а саме вдосконалення професійної компетенції працівників, через те, що персонал є невід'ємною частиною успішного впровадження реінжинірингу бізнес – процесів. Мотивація персоналу на підприємстві до постійного навчання та підвищення кваліфікації може забезпечуватися шляхом:

- оплати за рахунок засобів підприємства заочної вищої освіти і післядипломного навчання;

- безкоштовної професійної освіти через систему професійного розвитку і відділ розвитку персоналу акціонерного товариства;
- поєднання в системі навчання спеціальних;
- організації навчання верстатників широкого профілю;
- доплат за рівень кваліфікації;
- доплат працівникам за знання іноземної мови;
- заохочення суміщення професій і взаємозамінності [2].

Вдосконалення системи мотивації на підприємстві забезпечує подальше ефективне впровадження РБП, і відповідно, функціонування підприємства на ринку.

В процесі впровадження реінжинірингу бізнес – процесів головна роль, в основному, належить саме персоналу його. Проте проведення РБП на підприємстві неможливе без створення команд, яким належить розробити проект РБП, котрі виконують такі роботи, як:

- формулювання (уточнення) місії підприємства.
- визначення ключових факторів успіху (7-8 факторів): тривалість, витрати, якість, сервісне обслуговування і т.д;
- виявлення основних видів бізнес-процесів, як існуючих, так і перспективних (10 - 15 процесів);
- оцінка бізнес-процесів за ступенем реалізації ключових факторів успіху;
- ранжування бізнес-процесів із зазначенням пріоритетів реінжинірингу;
- неформальний опис відмінних особливостей бізнес-процесів;
- специфікація виробничих та інформаційних технологій;
- визначення обмежень, пов'язаних з рівнем кваліфікації персоналу фірми, технічної оснащеності виробництва;
- визначення зовнішніх ризиків забезпечення фінансовими ресурсами, надійності партнерів[3].

Таким чином, необхідність впровадження реінжинірингу бізнес – процесів на підприємстві викликана трансформаційними змінами, які відбуваються в ринковій економіці. Проведення робіт по організації РБП забезпечить підвищення ефективності діяльності підприємства, удосконалення функціонування бізнес – процесів та покращення існуючих конкурентних позицій. Одним із ключових факторів, що забезпечує максимально ефективне впровадження реінжинірингу бізнес – процесів є система мотивації персоналу підприємства. Відповідно, покращення

діяльності підприємства суттєво залежить від ефективності роботи працівників.

Список використаних джерел: 1. Ойхман Е. Реінжиніринг бізнеса: Реінжиніринг організацій и інформаційні технології / Е. Ойхман, Э. Попов. - М.: Финансы и статистика, 2007. — 336 с. 2. Кавецький В. Управління організаційними знаннями як засіб формування інтелектуального капіталу організації / В. Кавецький // Проблеми формування конкурентоспроможності підприємств за умов нестабільності світової економіки: матеріали доповідей Всеукр. науково-практ. конф. (м. Вінниця, 27 квітня 2009 р.). - Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2009. - 341 с. 3. Мельник І. Реінжиніринг бізнес-процесів підприємств сфери послуг : дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 / І. Мельник; Європ. ун-т. — К., 2005. — 182 с. 4. Безгін К. Управління якістю бізнес-процесів на підприємстві: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук / К. Безгін; Приазов. держ. техн. ун-т. — Маріуполь, 2009. — 240 с.

ГРЕБЕНЮК А.В., студент, м. Луцьк, СНУ ім. Лесі Українки

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ

Життєвий цикл підприємств та ефективний менеджмент тісно пов'язані, вся діяльність підприємства охоплює низку етапів. Найпоширенішою їх класифікацією є така: народження, зростання, зрілість та спад. Кожен етап життєвого циклу підприємства має свої специфічні особливості, притаманні саме йому небезпеки, мета діяльності підприємства може змінюватися від етапу до етапу. Завдання менеджменту тут полягає в тому, щоб з найменшими втратами привести підприємство до періоду зрілості і утримувати її якомога довше в цьому стані, не допускаючи виникнення процесів, що призводять до скорочення діяльності.

Для зручності здійснення управління, виходячи з особливостей кожного етапу, використовують детальнішу, порівняно з наведеною вище, класифікацію етапів розвитку підприємства: дитинство, зростання, юність, розквіт, стабілізація та спад. [3]

Етапом дитинства починається життєвий цикл підприємства після успішного здійснення підготовки до реалізації ідеї, юридичного оформлення підприємства, набору персоналу. В маркетингу в цей час відбувається орієнтація на продукт, через що зусилля повинні спрямовуватися на вдосконалення продукту, технології, вирішення проблем ефективності виробництва. Стиль управління, як правило, автократичний. Важливо визначити стратегію конкурентної боротьби підприємства: Перша стратегія